

ÎNCHEIERE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Motricală Călin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Motricală Călin către SA „Macon” privind anularea ordinului privind suspendarea contractului individual de muncă, obligarea achitării restanțelor salariale, anularea ordinului privind declararea șomajului tehnic, anularea ordinului privind concedierea, restabilirea la locul de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul lui Motricală Călin și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 martie 2016,

c o n s t a t ă:

La 27.10.2015, Motricală Călin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SA „Macon”, ulterior cererea concretizată, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 104 „c” din 05.06.2015 privind suspendarea contractului individual de muncă, cu obligarea achitării restanțelor salariale pentru perioada 11.09.2015, în cuantum de 5796 de lei; anularea ordinului 175 „c” din 14.09.2015 privind declararea șomajului tehnic pentru perioada 11.09.2015-30.09.2015, cu obligarea achitării restanței salariale în mărime de 25%, pentru acea perioadă în cuantum de 483 de lei; anularea ordinului nr. 188 „c” din 30.09.2015 privind concedierea în baza art.86 alin. (l) lit. d) Codul muncii, cu obligarea achitării restanțelor salariale începând cu data 30.09.2015 până la emiterea hotărârii, ținând cont de faptul că salariul lunar este de 1932, 65 de lei; restabilirea la locul de muncă în baza contractului individual de muncă nr. 137 din 01.05.2009, în funcția de operator la panoul de comandă la instalația de consacrare, categoria III.

În motivarea acțiunii, a indicat că a activat în cadrul SA „Macon” din anul 1984, în baza contractului individual de muncă nr. 137 din 01.05.2009, încheiat pentru o perioadă nedeterminată. Inițial a activat în calitate de muncitor la cântarul din carieră, ulterior, conform acordului suplimentar din 18.03.2013 a fost modificat pct. 1 al

contractului, fiind transferat în funcția de operator la panoul de comandă la instalația de consacrare categoria III.

Din data de 05.06.2015, fără nici un motiv, nu i s-a permis accesul la serviciu de către angajator, ca ulterior, la 17.09.2015, să i se aducă la cunoștință ordinul nr. 175 „c” din 14.09.2015, potrivit căruia, s-a dispus aflarea în șomaj tehnic a salariatului pentru perioada 11.09.2015-30.09.2015, deoarece se aștepta o interpretare oficială a concluziei Comisiei medicale.

Ulterior, a aflat despre un oarecare ordin de suspendare cu nr. 104 „c” din 05.06.2015, emis pe numele lui, în conformitate cu prevederile art. 76 lit. h) Codul muncii, fapt despre care nu a cunoscut, respectiv fiind încălcate prevederile art. 76 lit. a) și b) Codul muncii.

Ordinul de suspendare pre-citat este unul fictiv și lipsit de un suport juridic, deoarece nu corespunde realității, iar angajatorul urmează să-i achite drepturile salariale pentru perioada 05.06.2015-11.09.2015, adică o perioadă de 3 luni și constituie suma de 5796 de lei, ținând cont de faptul că salariul lunar este de 1932,65 de lei.

La 21.09.2015, a înaintat o cerere prealabilă către SA „Macon”, prin care a solicitat achitarea restanțelor salariale pentru perioada de 3 luni, însă nu a primit răspuns la cererea indicată.

Ordinul nr. 175 „c” din 14.09.2015 cu privire la declararea salariatului în șomaj tehnic, este unul ilegal și contrar prevederilor art. 80 Codul muncii, fiindcă nu au fost întrunite cerințele pentru declararea șomajului tehnic, iar faptul că angajatorul a așteptat o interpretare a concluziei Comisiei medicale nu prezintă un temei legal de declarare a șomajului tehnic, respectiv urmează ca ultimul să achite pentru perioada dată salariul deplin, adică 25% echivalentul a 483 de lei.

Privind ordinul nr. 188 „c” din 30.09.2015 cu privire la desfacerea contractului de muncă din inițiativa angajatorului, reclamantul indică că acesta este unul abuziv, ilegal și pasibil de a fi anulat, deoarece contrar prevederilor art. 13 lit. m) și art.20 lit. h) al Legii securității și sănătății în muncă nr.186 din 10.07.2008, nu a fost prezentată vreo concluzie medicală, emisă de către Ministerul muncii, protecției sociale și a familiei.

Astfel, angajatorul urmează să prezinte probe că starea sănătății salariatului, în conformitate cu certificatul, medical împiedică salariatul să-și îndeplinească corespunzător obligațiunea de serviciu, îi este interzisă ori periculoasă pentru alți salariați sau pentru cetățenii pe care îi deservește. În asemenea cazuri, angajatorul este obligat să asigure transferarea salariatului cu consimțământul scris al acestuia la o altă muncă care nu-i este contraindicată.

Totodată, la emiterea ordinului menționat, urma să fie solicitat și acordul prealabil al comitetului sindical din 30.09.2015, fapt ce nu-i este cunoscut.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 04.03.2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29.09.2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 25.11.2016, Motricală Călin, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29.09.2016 și hotărârii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din

04.03.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea actelor judecătorești enunțate, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, la judecarea cauzei, de către instanțele judecătorești au fost interpretate eronat normele de drept material, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

La 30.01.2017, SA „Macon” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Motricală Călin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul lui Motricală Călin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul, declarat de Motricală Călin, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Motricală Călin.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas